

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II Nr. 7165 | 6 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 31 MAI 1972

ÎN ÎNTIMPINAREA CONFERINȚEI NAȚIONALE A P. C. R. ȘI A CELEI DE-A XXV-A ANIVERSĂRI A REPUBLICII

Cincinalul înainte de termen

TELEGRAME ADRESATE C. C. AL P. C. R., TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Conferința Națională a Partidului Comunist Român și aniversarea a 25 de ani de la proclamarea Republicii, evenimentele de însemnătate istorică în viața partidului și a poporului român, au determinat o atmosferă de profundă eferescență creatoare, de muncă însuflețită pentru realizarea exemplară a sarcinilor cincinalului. În uzine și pe ogoare, pe șantierele de construcții, întrecerea socialistă se desfășoară, în aceste zile, cu o puternică intensitate, punând în valoare tot mai plener virtuțile lărnicești.

hotărârea fermă a oamenilor muncii de a suplimenta angajamentele luate inițial pentru depășirea sarcinilor de plan. O idee generoasă animă tot mai puternic, în aceste zile, masele de oameni ai muncii: în marea și însuflețitoarea întrecere socialistă, angajamentul ferm, comunist — cincinalul înainte de termen!

(TEXTUL TELEGRAMELOR ÎN PAGINA A II-A)

DIN MAREA CARTE A ÎNTRECRERII SOCIALISTE

De la calcule la angajamente,

DE LA ANGAJAMENTE LA FAPTE!

● În premieră pe țară

La Uzina constructoare de autocamioane din Brașov s-a realizat prima matrită în greutate de peste 40 tone destinată ambutsării pereților laterali ai cabinei noului autocamion R.O.M.A.N.-Diesel. Prin fabricarea ei în cadrul uzinei s-a realizat o economie de peste 500.000 lei valută.

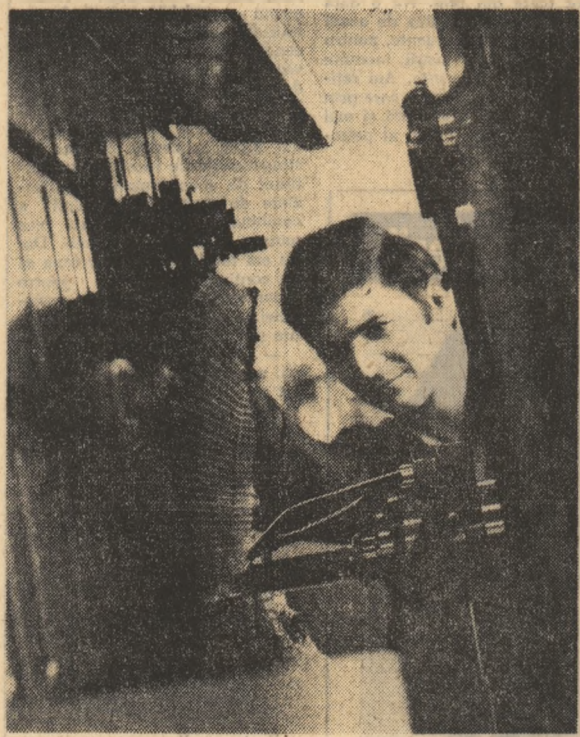
Tot la Uzina constructoare de autocamioane din Brașov a coborât de pe banda de montaj cel de al 220-lea autocamion montat în acuns față de prevederile graficului planului de producție la zi.

● INDUSTRIA JUDEȚULUI SIBIU ȘI-A REALIZAT PLANUL PE 5 LUNI. Conform calculelor estimative, până la sfârșitul lunii mai va fi obținută o producție marfă suplimentară în valoare de 142 milioane lei. La obținerea acestui succes a contribuit însemnată a fost adusă de colectivele de muncă de la Uzina metalurgică de metale neferoase din Copșa Mică, Uzina mecanică din Mirza, C.E.I. Sibiu, Fabrica „7 Noiembrie” Sibiu, Fabrica „8 Mai” din Mediaș, Fabrica de produse din sticlă Avrig.

● Prima piele sintetică românească

Tovarășul Ion Bodoni, directorul producției la Fabrica de pielărie și încălțăminte „Clujana” ne comunică:

Sintem mândri și bucurăți că putem închina Conferinței Naționale a partidului o nouă izbândă a științei și tehnicii românești. Este vorba de noul tip de încălțăminte confecționat din clarom, prima piele sintetică românească. În prezent, inginerii și tehnicienii noștri de la creație defineștează ultimele detalii tehnice, iar mostrele care au fost realizate ne dau mari speranțe. Prin înlocuirea pielilor naturale, care în bună parte se importă, vom aduce țării economii importante. Avem satisfacția de a fi prima fabrică din țară care va folosi cea dintâi piele sintetică românească. Până la sfârșitul primei decade a lunii iunie vom oferi magazinelor noul nostru produs.

Tanase Marin — frezor în secția scularie la Uzinele „7 Noiembrie” — Craiova, stăpânește cu pricepere una dintre cele mai moderne mașini de lucru prin copiere

Foto: O. PLECAN

SE CERIȘUL — CAMPANIA MAXIMEI OPERATIVITĂȚI

● Cum o pregătim? Cum o organizăm?

Orzul a început să-și schimbe culoarea, iar grul a înspicat. Se apropie secerișul, cea mai operativă campanie agricolă a anului. Firească, deci, întrebarea: în ce stadiu se află pregătirile pentru recoltarea pășoaselor? Iată ce răspuns ne oferă un raid întreprins recent prin unități agricole din județul Ilfov.

Alegerea Ilfovcului n-a fost întâmplătoare. Aici, într-un timp extrem de scurt trebuie strânsă recolta de pe nu mai puțin de o sută patruzeci de mii de hectare. O primă constatare: starea tehnică a parcului de mașini a-

gricultore prezintă o situație foarte diversă. Dacă stațiunile pentru mecanizarea agriculturii din Fierbinți, Horia și Chimpuși, practic se apropie de încheierea activității de reparații la combine, alte unități se află la început. E cazul stațiunilor din Grădiște, Vidra, Vinătorii Mici, Fundeni, Bolintin Vale și Vedea. Deși grul și orzul anunță producții mai bune decât oricând, în județul Ilfov aproape o treime dintre combine încă n-au primit calificativul „bun pentru recolta 1972”. Sigur, unele dintre acestea au fost demontate, altele

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a II-a)

PLECAREA TOVARĂȘULUI FIDEL CASTRO RUZ

Marți dimineață, tovarășul Fidel Castro Ruz, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cuba, prim ministru al Guvernului Revoluționar al Republicii Cuba, și-a încheiat vizita oficială de prietenie făcută în țara noastră, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

Conducătorul partidului și guvernului cubanez a fost însoțit de dr. Carlos Rafael Rodriguez Rodriguez, membru al Secretariatului C.C. al P.C. din Cuba, și ministru al Guvernului Revoluționar, comandant Flavio Bravo Pardo, membru al C.C. al P.C. din Cuba, șeful sectorului consum și deservirea populației al C.C. al P.C. din Cuba, José A. Naranjo Morales, membru al C.C. al P.C. din Cuba și ministru al industriei alimentare, comandant Arnaldo Ochoa Sanchez, membru al C.C. al P.C. din Cuba și șef al armatei din Havana, comandant Omar Iser Moiena, membru al C.C. al P.C. din Cuba și șef al Corpului independent de armată din Pinar del Rio, comandant Orlando Rodriguez Puertas, membru al C.C. al P.C. din Cuba și șef al Diviziei de infanterie a armatei din Havana, comandant Julio Camacho Aguilera, membru al C.C. al P.C. din Cuba și prim secretar al organizației din Pinar del Rio a P.C. din Cuba, comandant Ramón Pardo Guerra, membru al C.C. al P.C. din Cuba și al doilea șef al Diviziei blindate a armatei din Havana, Osmany Cienfuegos, membru al C.C. al P.C. din Cuba, secretar general al Organizației de solidaritate cu popoarele din Asia, Africa și America Latină, prim căpitan Serafin Fernandez Rodriguez, ministru comerțului interior, comandant Cesar Lara Rosello, șeful Corpului independent de armată din Camaguey, căpitan Julian Rizo Alvarez, prim secretar al Organizației din Matanzas a P.C. din Cuba, prim căpitan Arturo Lince Gonzalez, prim secretar al Organizației din Insula Finilor a P.C. din Cuba, Mauro Garcia Triana, directorul Direcției țării socialiste din Ministerul Relațiilor Externe.

De la reședința rezervată oas-

petilor, până la aeroportul Otopeni, tovarășul Fidel Castro Ruz, celiști oaspeți cubanezi, au venit împreună cu tovarășii Nicolae Ceașescu, Ion Gheorghe Maurer și Emil Bodnaras. Traseul străbătut era împodobit cu drapelul de Stat ale României și Cubei. Aeroportul Otopeni era, de asemenea, pavozat cu drapelul de stat ale celor două țări. Deasupra pavilionului central al aerogării se aflau portretele tovarășilor Nicolae Ceașescu și Fidel Castro Ruz. Pe o mare pancartă era înscrisă în limbile celor două popoare urarea: „Trăiască prietenia, colaborarea și alianța frățască dintre poporul român și poporul cubanez!”.

(Continuare în pag. a V-a)

ÎN PAGINA a 5-a

COMUNICAT COMUN ROMÂNOCUBANEZ

În fiecare zi în avans față de plan, în fiecare zi vom fi în viitor

● PINA ÎN AJUNUL DOCUMENTĂRII ACESUI REPORTAJ S-AU REALIZAT PESTE PLAN: 18 milioane lei la producția globală; 20,8 milioane lei la producția marfă; 1,5 milioane lei — valută la producția pentru export; 2 877 lei — sporul productivității muncii pe salariat.

PINA LA SFIRȘITUL ANULUI SE VOR MAI PRODUCE ÎN AFARA PREVEDERILOR: 22 milioane lei la producția globală; 12,3 milioane lei la producția marfă; 800 000 lei valoarea pieselor și utilajelor prin autodotare

anul care a trecut sint tot atâtea mărturii ce strălucesc în cartea de aur a întreprinderii. Dar parcă niciodată întrecerea n-a fost mai însuflețită ca acum, cind, alături de întregul popor, muncitorii, tehnicienii, inginerii, toți salariații grupului de petrochimie, tineri și vîrstnici, se pregătesc să întîmpine cele două mari evenimente care vor marca momente de profundă semnificație în viața politică a țării: Con-

ferința Națională a partidului și aniversarea a 25 de ani de la proclamarea Republicii. Rezultatele la zi, în strădania pentru obținerea unei producții mereu sporite, de o calitate statornic superioară, sint de fapt și cele mai grăitoare. Iar angajamentele — ROMULUS LAL DRAGOMIR HOROMNEA (Continuare în pag. a II-a)

ZONAL

de VICTOR VIȘINESCU

Specificitatea unui tinut, antidotul uniformizării, este obiectiv posibilă astăzi pe întreg cuprinsul țării, grație inovațiilor permanente pe peisaje economice, care surprind în infuziere cărțile de geografie. Revederea meleagurilor țării, oricînd și de oriunde, de pe Ceahlău, panoramic, cu vapoanel de la Turnu-Severin la Sfîntu-Gheorghe sau drumetînd de la Giurgiu la Borșa, îți creează sentimentul diminuării percepției, al scăderii memoriei. „Ce era aici cu cîțiva ani, cu cîteva luni în urmă?”, este soailocul tăcut, fără răgaz de răspuns, pentru că memoria se încarcă dens cu prezentul, cu dîpa, pentru că retina este suprasolicitată. Cu forme, culori, imagini care personalizează sate, comune, orașe. Mai exact, sate, comune care au devenit orașe (cum vreo 50 în cincinalul trecut); sate, comune, de ordinul altor zeci, care aspiră, prin acțiuni deja declanșate, acum, în cincinalul prezent, la urbanizare, expresie concretă a vîstului proiect arhitectural gîndit, sprijinit și dirijat de partid. Se izvoiesc astfel, biografie după biografie, profilul zonal. Cu identitate proprie, concordant cu bagajele sale, cu necesitățile sale. La scară națională, zonal cu zonal se însușește, armonice și echilibrat, în chipul socialist al patriei.

Întru izvodirea profilului zonal se investește — odată cu bonii, truda și inteligenta omului-constructor-beneficiar — și spiritul prospectiv al profilului meserilor. El aparține (sau este în legitimitate să aparțină), în primul rînd, celor care reprezintă o zonă geografică, celor care știu primii, și cel mai bine, cîte zile mai au unele meserii și de cîți oameni calificați vor avea trebuință meseriile ce se vor încorpora noului profil. Astfel sondajul realităților intră în dialog cu rețeaua de învățămînt și cu alte forme de calificare, pentru ca la „momentele inauagurale” să nu se constate desincronizări între ceea ce poate să producă noua (sau reînnoita) aezare și forța de muncă în stare să producă, să-și impună în ansamblul economiei naționale ponderea specifică.

(Continuare în pag. a V-a)

IN PAGINA a 2-a

● Organizațiile U.T.C. se angajează:

BIHOR: Județul — șantier al muncii patriotice.

IALOMIȚA: — Planul zilnic depășit cu cel puțin 1 la sută.

IN PAGINA a 3-a

ORGANIZAȚIA U.T.C. ÎN VIAȚA SATULUI

- Brigada „Scinței tineretului” transmite din comuna Înșurăței.
- La „școala vieții” cel mai bun profesor e colectivul.
- Căminul cel mare și frații săi mai mici.

IN ÎNTIMPINAREA CONFERINȚEI NAȚIONALE A P. C. R. ȘI A CELEI DE-A XXV-A ANIVERSĂRI A REPUBLICII

De la calcule la angajamente, de la angajamente la fapte!

(Urmare din pag. 1)

ORGANIZATIILE U.T.C. SE ANGAJEAZA BIHOR: JUDEȚUL ȘANTIER AL MUNCII PATRIOTICE

6 șantiere pentru extinderea unor capacități de producție, obiective ale activității tinerilor... La realizarea căminelor de nefamilii, muncile necalificate vor fi executate prin acțiuni patriotice...

— Într-adevăr, acțiunile patriotice cunosc în acest an o deosebită amploare. La Uzina „Infrățirea”, la Intreprinderea textilă „Crisana”, la I.E.M.B., Oradea, la Fabrica de bere și la Intreprinderile „Sinteză” Oradea și de confecții Marghita...

— Fără îndoială că tinerii județului Bihor vor pune și în acest an un accent deosebit pe acțiunile patriotice...

IALOMIȚA: PLANUL ZILNIC DEPĂȘIT CU CEL PUȚIN 1 LA SUTĂ

2.000.000 de lei reprezintă valoarea lucrărilor nefinanțate ce vor fi realizate suplimentar în cinstea Conferinței Naționale a Partidului...

— Inițiativa care polartizează atenția tuturor tinerilor din județ, ne spune tovarășul Gheorghe Ichim, prim secretar al Comitetului Județean Ialomița al U.T.C. — este aceea sintetizată în chemarea: „Fiecare tânăr din industrie și de pe șantier să realizeze zilnic cel puțin un procent de depășire a planului de producție”...

suplimentate în aceste zile — ne dezvăluie încă o dată generozitatea hărăboasă, optimismul și tenacitatea petrochimistilor hotărâți să continue și să amplifice la cote și mai înalte șirul succesorilor lor.

ÎN 31 DECEMBRIE VOM FI ÎN... 7 IANUARIE Ieri, când am poposit la Brazi, la serviciul plan se înregistrează un plus de producție globală pe luna în curs de 2,5 milioane lei și o producție marfă de 2,2 milioane.

— Aceste depășiri vă situează, desigur, mult în afara graficului de producție. Ați putea să ne spuneți în ce zi vă aflați de fapt? — Pe 2 iunie, dimineața, ne răspunde tovarășul Marin Vasilescu, șeful serviciului plan. — Pe primul patru luni ale anului, planul a fost îndeplinit considerabil mai mult: cu 15,4 milioane lei la producția globală, cu 15,6 milioane lei la producția marfă, cu 2.877 lei la productivitatea muncii pe salariat, cu 1,3 milioane lei valoare la producția pentru export și 1,2 milioane la capitalul beneficii. Angajamentele recent revizuite și suplimentate de harnic colectiv prevăd însă până la sfârșitul anului valori incomparabil mai ridicate. Ei vor obține astfel, în afara sarcinilor de plan — 40 milioane lei la producția globală, 83,5 milioane lei la producția marfă, 800.000 lei la piese de schimb și utilaje, realizate cu milioane proprii. Cu gândul la aceste prevederi îndrămete și mobilizează toată i-am adresat tovarășului ing. Adrian Stoica, directorul general al Grupului, o întrebare anticipatoare.

— Dacă azi aveți un avans de două zile, în ce zi veți fi la 31 decembrie a acestui an? — Muncitorii noștri au o dezvoltare în fiecare zi, în avans față de plan. În fiecare zi să fim în viitor. Aceasta înseamnă, după un calcul sumar, că în ultima zi a anului vom fi cu realizările noastre în 7 ianuarie '73.

TOATE UTILAJELE — PESTE PARAMETRII PROIECTAȚII Explicația succesorilor de pînă acum, ca și certitudinea celor viitoare, se regăsește în munca fiecărui operator, în activitatea întregului colectiv.

— La începutul acestui an, colectivul nostru a lansat o vibrată chemare la întrecere — ne relatează tehnicianul Alecu Simion, secretarul Comitetului U.T.C. — către toate unitățile industriale cu acest profil. Ca partași la această chemare, cei peste 1.300 de tineri ai organizației noastre au propus reducerea cu două zile a fiecărei revizii generale, ei fiind cei dintii care au îmbrățișat inițiativa în întreprinderea noastră.

— Au trecut cinci luni de atunci. Ce bilanț putem consemna? — Aș vrea să vă ofer un singur exemplu — intervine în discuție tânărul operator Gheorghe Viciu. Nu de mult, la instalația MPX noi am efectuat revizia generală, pe care, printr-o foarte exactă pregătire și organizare a operațiilor tehnice, am terminat-o cu 9 zile înainte de grafic. Știți ce înseamnă aceasta? — Interlocutorul nostru adună în gînd niste cifre reale, apoi, după câteva clipe, este în măsură să ne răspundă concret. — Împreună cu tovarășii noștri de la instalația de reformare catalitică, unde revizia s-a terminat cu 4 zile mai repede, am adus combinatului o producție suplimentară în valoare de 4 milioane lei.

Tinerii, toți ceilalți muncitori, își respectă șadar, într-un total de ciză, deși, firește, n-a fost ușor ca în numai 3—4 ani, durata unei revizii generale să se reducă treptat de la o lună, la numai 9 zile. Dar și de data aceasta, tinerii — și vorbim mai mult de ei pentru că întregul colectiv este tânăr — ne aduc argumentele cele mai convingătoare: — Totul depinde de noi, se confesează mecanicul Constantin

CINCINALUL ÎNAINTE DE TERMEN

Județul Mureș — producția marfă cu 10 milioane lei, livrări de mărfuri către fondul pieței cu 5,4 milioane lei, economii din reducerea cheltuielilor de producție de la 4,3 milioane la 5 milioane lei, din care cheltuieli materiale 612 mii lei, beneficii cu 1,5 milioane lei.

Județul Covasna În numele comuniștilor, al tuturor oamenilor muncii — români și maghiari —, înfrății în viață, muncă și idealuri, organizația județeană de partid Covasna raportează că, pînă la finele lunii mai, colectivele de muncă din unitățile economice ale județului vor realiza peste prevederile planului o producție în valoare de peste 30 milioane lei.

Județul Gorj Dînd glas hotărîrii oamenilor muncii din județul Gorj, telegrama Comitetului Județean de partid relevă: Sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, oamenii muncii din această parte a țării au analizat temeinic actualul angajament luate în întrecerea socialistă și au ajuns la convingerea că, printr-o valorificare mai judicioasă a tuturor resurselor de care dispun, unitățile își pot suprasăltă pînă la această dată angajamentul inițial astfel:

ÎN FIECARE ZI VOM FI ÎN VIITOR... cîștigul nostru de timp și de producție. Este doar o modalitate prin care petrochimistii de la Brazi își asigură avansul lor permanent față de plan.

LA PATRU ORE DUPĂ INCENDIUL, INSTALAȚIA REINTRA ÎN REGIM NORMAL Dar nu în fiecare zi și în fiecare clipă petrochimistilor le merge totul din plin. Nu o dată ei sînt chemați noaptea de acasă pentru intervenții urgente, pentru remedierea unor avarii inerente într-un colos ca acesta. Am reținut aici doar două fapte care prin dramatismul lor conturează și mai pregnant profilul moral al petrochimistilor.

La panoul de onoare al întreprinderii

Portrait gallery of workers with their names and titles: CHEORGHIE VICIU, CONSTANTIN MICU, ALECU SIMION, VIORIEL POPA, EUGEN MARINICA, CONSTANTIN CIORANEANU.

Fotografii: ORESTE PLECAN

Secerîșul — campania maximei operativității

(Urmare din pag. 1)

și aici cote ridicate. Lipsa pieselor de schimb este așezată în capătul listei și subliniată de câteva ori. De pildă, la data de 25 mai, pentru combinetele C1 și C3 — 32 de repere sînt prezentate ca fiind deficitare, iar pentru combinatele C12, alte 51 de repere au „stoc zero” în bazele de aprovizionare.

Se înțelege, înad, că o astfel de situație nu poate fi admisă. Iată de ce se impune, ca o soluție avantajoasă pentru producție, organizarea de schimburi prelungite la reparații și includerea în efectivele secțiilor de mecanizare, pentru a lucra pe tractoare, a șantierilor-mecanizatori pregătiți în primăvara acestui an.

A demonstrat-o viața, campania secerîșului se cere a fi cea mai operativă dintre toate concentrările de lucrări ale anului. În operativitate este, în principal, determinată de doi factori: funcționalitatea mașinii și competența mecanizatorilor.

Amplificînd o tradiție, organizațiile U.T.C. din unitățile agricole se cere să participe efectiv la pregătirea și desfășurarea campaniei de recoltare. Constituirea echipelor de poc dintre tinerii satului care să participe la lucrul pe combine, la transporturi și la eliberarea terenurilor de paie se impune generalizată.

— Ce vă împiedică? — Noi facem pregătiri intense. Acum totul depinde doar de tovarășii noștri de la Uzina de utilaj chimic Ploiești, cărora le cerem să depună mai mari eforturi pentru urgentarea livrării utilajelor contractate și care de drept ar fi trebuit să fie deja aici.

Reușita, în campanie, înad, depinde în foarte mare măsură și de ceea ce se face acum în ateliere...

Ing. ADRIAN STOICA — directorul general; „La 31 decembrie vom fi în... 7 ianuarie”

În întimpinarea Conferinței Naționale a P.C.R. și a celei de-a XXV-a aniversări a republicii

ORGANIZAȚIA U. T. C. ÎN VIAȚA SATULUI

Un imperativ al muncii educative: PERMANENȚA

Acum două luni, Dumitru Pripepu, pe vremea aceea secretar al comitetului comunal U.T.C., preda ștetafa, în locul său fiind aleasă învățătoarea Ioana Bătrînu. Au plecat în fața noastră aceste două persoane, explicând, ca întotdeauna, că au lucrat în organizația noastră cu plăcere, că au avut o experiență bogată, că au învățat multe lucruri dintr-o organizație care a avut o mare importanță în viața satului nostru. Într-o discuție de acest gen, am avut ocazia să discutăm cu ei și să le spunem că, în calitate de învățători, ei au avut o mare responsabilitate în fața copiilor și a părinților. Ei ne-au spus că, în timpul activității lor, au avut ocazia să cunoască bine oamenii din sat și să se familiarizeze cu viața satului. Ei ne-au spus că, în timpul activității lor, au avut ocazia să cunoască bine oamenii din sat și să se familiarizeze cu viața satului.

— Eu, zicea Rica Anghel, mai află cite ceva cînd mă uit în ziar. Dacă se închipuie că nu adevărat însemnată trebură să fie trecut acolo.

— Ionel Vasile și Lache Neagu, profesioniști nu sînt puse de nimenea la îndoială în cadrul atelierului stațiilor de mașini agricole unde lucrează. Și fac treabă, fiecare la locul lui fără să-și reprezinte și fără să-l ajute cineva să-și întocmească din elementele muncii pe care o execută, angrenajul productiv complex al propriei unități în care au și ei un rol și o responsabilitate bine definite.

— Și totuși, se mira unul din ei, analizăm adeseori problemele de muncă în adunările noastre generale. Și de fiecare dată constatăm că muncim alina cit ni se cere să răspundem cu promptitudine chemărilor.

— N-am contestat și nici nu avem de gînd să contestăm această afirmație. Așa cum nici străduința celorlalți în a-și îndeplini în cele mai bune condiții obligațiile profesionale nu o contestăm. Ea ne-a fost dovedită nu prin vorbe, ci prin fapte. Dar ne-ar fi bucurat să descoperim, totodată, că fiecare din ei, care am discutat tre și o imagine mai limpede a ceea ce face, că toți laolaltă știu nu numai că li se cere, dar și că poate fi îndeplinit mai repede și mai bine decît li se cere, cu ce lanț de consecințe, în cazul în care nu sînt făcute.

— În domeniul educației politico-ideologice, ne-a răspuns Ioana Bătrînu, noi ne-am propus să în dezbatere prezintă, în noi, dar descoperim în muncă satisfacții personale neobținute pînă atunci, înțelesesem că aici, în muncă se află perspectiva propriei noastre realizări. Simțeam și eu că sînt cu adevărat om între oameni.

Același lucru îl simțea și Gheorghe Popa — astăzi în curs de calificare pentru meseria de rotar; și Gheorghe Iconaru — devenit zidar; Ștefan Dudulea și Ion Albu — oameni de bază ai sectorului zootehnic; Aurel Lazăr — șeful unei echipe de construcții; acești tineri despre care satul, colectivul, se exprimă cu cuvinte frumoase, de laudă, cu aceleași cuvinte cu care se vorbește despre toți cei peste o mie de tineri, integrați trup și suflet în efortul general de dezvoltare a comunei.

...De doi ani de zile, în comuna Inșurăței nu s-au săvîrșit abateri grave de la normele etico-morale; de doi ani de zile,

Expunere de motive

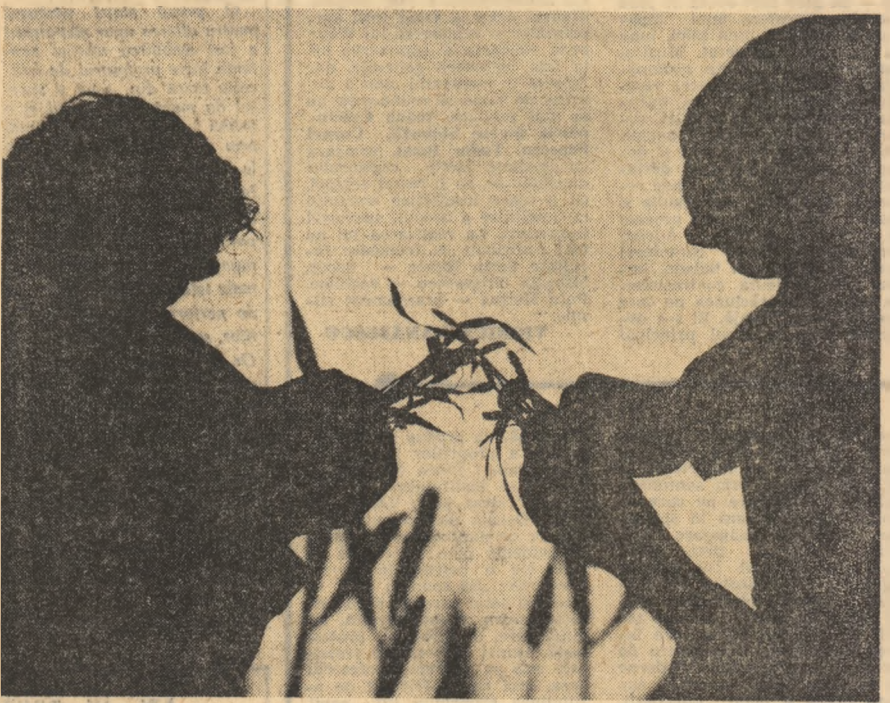
ele, la floarea soarelui, de pildă, cu 400 tone anual, la lapte cu 7500 hl, carne dăm de 100 de ori mai multă. Asta în comparație cu anul 1962. Nu-i vorba că și investițiile pe care le facem sînt substanțiale. Însă merita. Valoarea producției noastre globale s-a ridicat, anul trecut, la 31 milioane lei, cu 3 milioane mai mult decît la vîcîinii noștri de pe cedalță parte a șoselei.

— Este, în fond, o întrecere de bun eugur pentru viața economică a comunei, recunoștea Ing. Constantin Voinea, președintele

sint muncitori, cinci la sută intelectuali. Mecanizarea continuă a proceselor de producție, prezența unităților economice ale statului — I.A.S., S.M.A., întreprinderile de industrie locală, — secțiile de prestări servicii — 24 de unități, între care unele cu autoservire, circa 24 de milioane valoarea mărfurilor vîndute anul trecut într-o gamă reprezentativă — așezămintele culturale, cele 36 săli de clasă, 3 creșe, 4 grădinițe, dau vieții publice a comunei, relațiilor interumane, precupărilor colectivității nota definitorie existentă într-o așezare care pe bună dreptate timpul nostru îi asigură prosperitatea și un climat spiritual animat de ideile umaniste ale echității și cinstei, ale hărniciei și demnității specifice societății socialiste.

BRIGADA „SCINTEII TINERETULUI”
TRANSMITE DIN COMUNA INȘURĂȚEI JUDEȚUL BRĂILA

LA „ȘCOALA VIETII” CEL MAI BUN PROFESOR E COLECTIVUL

In momentul cînd am ajuns în Inșurăței, la cîminul cultural avea loc un proces la care venise să asiste tot satul. Se judeca un accident de circulație, un banal accident, la urma urmei, adîmna altora care se întâmplă pe șosele. Dar șoferul era din comună — și cazul lui interesa întreaga colectivitate.

— Desigur, hotărîrea, verdictul aparțin instanței judecătorești investite de către stat cu dreptul de decizie în astfel de situații — avea să ne spună, un ceas mai tîrziu, tovarășul Vasile Oprea, secretarul comitetului comunal de partid. Dar mai există și alt fel de decizii, eu le-aș zice opinii de natură morală, care sînt de constituție — și, din acest punct de vedere, cazul, particular în sine, decizia pentru noi o problemă de interes și preocupare colectivă, se constituie într-un element educativ pentru întreaga masă. Aceasta deoarece conștiința noastră s-a obișnuit să judece în colectiv, așa cum împreună chibzuim asupra tuturor lucrurilor importante privind viața și destinul comunei.

— Pentru că, de altfel, — îl întîrea șosele și Ion Bobocca, primarul comunei — nu tot ceea ce se judecă în satul nostru ajunge în fața tribunalului. Acesta sînt cazurile de excepție, iar excepția în asemenea cazuri trebuie tratată ca atare. Iată, mă gîndesc, pentru o mai plastică ilustrație a ideii, la compunerea cu un organism. Atunci cînd ai un deget bolnav, nu te grăbești să-l tai. Îl îngrijiești, faci în așa fel ca degetul să se însănătoșească; într-un cuvînt, încerci totul ca el să-și revină util. Pot spune că o asemenea grijă, o asemenea preocupare caracterizează și organismul nostru social.

Intr-adevăr, la Inșurăței, legătura între casă și masă, între individ și colectiv a căpătat valențe noi, îmbogățite, ca urmare a evidențierii tot mai plene a principii morale caracteristice societății noastre socialiste. În pînă din viziune asupra destinului întregii țări, a cărei dezvoltare social-politică se realizează ca un act conștient, unanim și colectiv, societatea socialistă a imprimat un caracter nou etico-moral și relațiilor interumane. Așa se face că aici, la Inșurăței, cazurile aparent mărunte, pînă nu demult nealuate în seamă ori înregistrate constatativ, au ajuns să strînească în prezent, din ce în ce mai mult, mai pregnant, interesul opiniei publice, să declanșeze reacții, tîrzi de atitudine. Cîrja, preocuparea de integrare cît mai deplină a efortului și năzuințelor colective, manifestate cu consecvență față de fiecare cetățean al comunei, sînt ilustrate în mod deosebit și în ceea ce privește starea tineretului.

Desigur, instrumentele de acțiune și intervenție folosite de colectivitate, de factorii direcți responsabili sînt capabile să intervină cu tact și eficiență, să interzică un climat sănătos, să interzică un fapt și eficient în dezbaterea unor abateri de la normele etico-morale, făcînd din ele prilejuri de educație comunistă pentru întreaga masă de

tineri. S-au folosit, astfel, printre altele, ca formă de reflectare a opiniei colective, gazetele de perete, gazetele de stradă — la Inșurăței, acestea sînt oglinzi cîi, care înregistrează cu sensibilitate, de la o ediție la alta, pulsul vieții satului — programele locale ale stației de amplificare, multe alte modalități. Cît de simplă, de eficientă este intervenția opiniei publice, ne-a fost dat să înțelegem din chiar cuvîntul unor tineri:

— Puteam să ajung cine știe unde, dar în nici un caz la bine, ne declară unul dintre ei. O cam luasem razna, făceam ce mă tîia capul, nu suportam să fieu contrazis de două ori, că ieșea cu scandal. De vorba prietenilor nu prea tîneam scoțelă, uneori o coleam, alteori ziceam ca ei și făceam ca mine. Dar mi-a plăcut obrazul de rușine cînd m-au înconjurat odată oamenii și m-au luat serios la rost să le spun ce e cu mine, de ce îi fu de ris, încotro vreau să o apuc. Vîi spun drept, mă-a venit să intru în pămînt, nu altceva. Mai bine-mi dădeau o palmă.

— În fond, — mărturisește Gheorghe Iconaru, un tînar în toată puterea cîcintului, om cu armata făcută — eu nu prea pricepeam cu ce-am greșit. Lu-

● Împreună chibzuim și hotărîm asupra tuturor problemelor ● Oglinzile vii ale opiniei colective ● Munca — terenul pe care ne afirmăm plener

cram pe-atunci la cultura mare, aveam un atelier în primire. Ce rău făceam, la urma urmei, dacă luam acolo o găleată-două de grîunțe, în plus, să le dau la cai? Că eu făceam la cai, erau doar cai noștri.

La fel mărturisește și Ștefan Dudulea, și Ion Albu, Gheorghe Popa, frații Ilie și Aurel Lazăr și încă creștina tineri, care nu cu mult timp în urmă aveau impresia că sînt „cei mai tari” — și-și etalau puterea în procedeele de scandaluri, adoptarea unui comportament contrar celui al marii majorități a consătenților lor. Cu siguranță, n-a fost deloc ușor să-i determini pe aceștia să înțeleagă că apucaseră pe un drum greșit, să-l facă pe Gheorghe Iconaru, de pildă, să priceapă că „grîunțele” acelea înstrășate în mod sistematic înseamnă de fapt o pagubă pentru gospodărie, că ele aveau o altă destinație, necesară întregii colectivități. Opinia publică, intransigentă, forța de influență a colectivului au reușit acest lucru. Dar a face pe

cineva — pe acești tineri în cazul nostru — să înțeleagă că a greșit, nu înseamnă decît primul pas; mare, desigur, important, dar totuși — un pas. Principalul constă în a-i crea celui în cauză și posibilitatea practică să descopere singur propriul său loc în viața socială, să înțeleagă, dincolo de greselă, că e capabil și de altceva, care să-l multumească, să-i fie util altui, cît și colectivității care li aparține. Aici a intervenit cel de al doilea instrument, cea de a doua pirghă, munca, dreptul acesta înscris cu litere de aur în Constituția patriei, care nu numai că asigură membrilor săi existența cea de toate zilele, dar le conferă demnitate și cîntezanță, mîndria de a fi trupaș sus. Cu cuvinte simple, dar sincere, o spunea tocmă unul dintre tinerii în cauză:

— De rușine c-am greșit, nu mai putea fi vorba. Rușinea era de-acum să stai cu brațele încrucișate pe piept, în timp ce tot satul mîncește. N-am așteptat incitații speciale. Ne-am

pus pe treabă. Și nu numai din dorința de a le arăta oamenilor că pot avea încredere în noi, dar descoperim în muncă satisfacții personale neobținute pînă atunci, înțelesesem că aici, în muncă se află perspectiva propriei noastre realizări. Simțeam și eu că sînt cu adevărat om între oameni.

Același lucru îl simțea și Gheorghe Popa — astăzi în curs de calificare pentru meseria de rotar; și Gheorghe Iconaru — devenit zidar; Ștefan Dudulea și Ion Albu — oameni de bază ai sectorului zootehnic; Aurel Lazăr — șeful unei echipe de construcții; acești tineri despre care satul, colectivul, se exprimă cu cuvinte frumoase, de laudă, cu aceleași cuvinte cu care se vorbește despre toți cei peste o mie de tineri, integrați trup și suflet în efortul general de dezvoltare a comunei.

...De doi ani de zile, în comuna Inșurăței nu s-au săvîrșit abateri grave de la normele etico-morale; de doi ani de zile,

consiliile de conducere ale celor două cooperative agricole de producție n-au mai fost necoapte să ia în dezbatere cazuri de echivocare de la muncă. Și, în tot acest timp, instanța judecătorească n-a avut de pronunțat verdicte în ceea ce-i privește pe locuitorii comunei. Lăsînd la o parte cazul special al accidentului despre care era vorba la începutul rîndurilor de față, aceasta se datorează în primul rînd organizării sociale de aici, colectivității sătești, oamenilor care au învățat, s-au obișnuit să judece între ei orice întîmplare, orice situație icită. Se datorează colectivului care, apelînd la instrumentele specifice la care ne-am referit, a știut să preîntîmpine, să soluționeze lucrurile, fenomene mult mai complexe care, nu în puține dintre cazurile citate, puteau ecoua mult mai grav, fiind vorba de destinul unor oameni, de drumul lor în viață, de recuperarea și integrarea lor în destinul larg general al întregii colectivități. Într-o instrumente folosite, munca — actual acesta util, de neprețuit — a-n dovedit încă o dată a fi principalul mijloc de educație în spiritul legilor societății noastre.

ION ANDREIȚĂ

MIRCEA TACCIU

Căminul cel mare și frații săi mai mici

niste, mese rotunde pe diverse teme, procese literare, seri de poezie, dramatizări de roman etc., sînt imprimate din spectacol pe benzi de magnetofon și redifuzate în zilele de lucru. De multe ori, acțiunile inițiate sprijin direct procesul de producție din întreprinderile economice ale satului: I.R.T.A., Fabrica de spirit, Tăbăcăria, S.M.A., I.A.S. etc. În timpul campaniilor cooperative agricole editează, cu sprijinul gazetei de perete a cîminului cultural, un „bulletin agricol” prin care se poate urmări evoluția lucrărilor agricole (indicății agrotehnice, calitatea semintelor, prognoze meteorologice, redistribuirea mașinilor agricole).

Actualul cămin cultural se numără printre cele dintii create în județul Brăila. Debuturile sale sînt marcate de perioada anilor reconstrucției țării, a inaugurării proiectelor cinematografice la sat. Este firesc ca și experiența sa să fie mai cuprinzătoare. Dezvoltarea treptată și continuă a așezării a făcut, fîsă, ca edificiul acestuia să nu se mai numere printre cele mai impozante ale

comunei. Poșta, liceul de cultură generală, grădinița, obiectivele industriale locale, magazinul universal au adus, fiecare la rîndul său, o notă nouă în arhitectura acestei localități înscrisă pe drumul accentuat al urbanizării. Și chiar dacă arhivele căminului cultural conservă, astăzi, semnele contribuției pe care instituția și-a adus-o de-a lungul anilor la transformarea mentalității oamenilor de aici, odată cu atestatele mestelor dobîndite (diplome, premii, medalii acordate de jurile diverselor competiții culturale), chiar dacă toate acestea sînt argumente autentice ale capacității sale de a răspunde nevoii de cultură a celor ce-l frecventează, exigențele actuale raportate la creșterea nivelului de cunoaștere al oamenilor, au impus adoptarea hotărîrii de a-i adăuga vechiului cămin o casă de cultură cu posibilități încă mai întinse.

Desigur, fără să diminuez conținutul aprecierii făcute, am socotit că tocmai în această perspectivă, a îmbogățirii mijloacelor culturale de care comuna va dispune, se cuvine să răspundem

la o întrebare sugerată pe de o parte de propriile noastre constatări, pe de alta, de observațiile formulate de oamenii care ne-au vorbit despre activitatea culturală a căminului: cît de întinsă este aria de cuprindere, sfera sa de influență educativă, pînă unde se simte această instituție prezentă. Ecoul activităților?

Din capul locului trebuie să spunem că ansamblul calităților pe care le ilustrează, cu prisosință de altfel, căminul cultural din Inșurăței se aplică, cu foarte rare excepții, numai la ceea ce aparține centrului de comună. Căminul, ca principalul organizator al unor activități, se află într-un raport nefiresc de îndepărtat față de filialele sale din sat. Difuzată pe o arie restrînsă, acțiunea culturală propagată de la centru nu-și menține aceiași parametri dinamici pe întreg teritoriul comunei, ecourile căminului cultural sînt tot mai slabe spre margini ori nu se aud deloc. Căminul cultural din Lacu Rezi, construit și el tot ca rezultat al unei necesități spirituale autentice (pentru edificarea sa oamenii de aici au prestat multe ore de

muncă patriotică), l-am descoperit abandonat. Satul a fost electrificat de mult dar la căminul cultural se folosește încă lampa cu gaz. Aparatul de proiectie, neavînd un grup electrogen, a fost demontat.

Căminul cel mare, spuneau tinerii pe care l-am găsit adunați din reflex în curtea căminului, a ridicat de aici și biblioteca și aparatul de radio cu care acesta fusese dotat în 1964, la inaugurare.

Tudor Cremence, mecanizator de meserie, ne mărturisează că s-ar angaja să răspundă al de proiectia filmelor și, împreună cu alți tineri, să preia ca difuzori voluntari inventarul cărților dacă acestea ar fi restituite satului.

Am transmis „la centru” ob-

servațiile și sugestiile. Aici, factorii de răspundere, fără să refuze discuția în jurul soluțiilor posibile, ne explicau măsurile adoptate prin faptul că „acolo sînt niste cătune”, vasele, miștele ascără fără importanță pentru care eforturile de acest fel ar fi aproape de prisos. Afirmația, oglîndește, de fapt, o eroare de stil în desfășurarea muncii culturale potrivit căreia toate mijloacele ar trebui concentrate pe axul șoselei, în vecinătatea principalelor instituții ale comunei.

Ori, în perspectiva viitoare cînd potrivit direcțiilor de dezvoltare ale cîminului avîntul economic îi va permite acestei așezări rurale să devină oraș, este absolut necesar ca toate subdiviziunile sale administrative să fie

pregătite, și nu numai economic ca să preia cu succes funcțiile sociale complexe ce vor fi puse în fața lor. Căminul cultural, școala, organizația U.T.C. alături de toate celelalte instituții, trebuie să contribuie la desfășurarea procesului de urbanizare a satului. Nu numai atunci, în viitor, ci de pe acum este nevoie ca toți locuitorii, indiferent de numărul kilometrilor care li desparte de centrul comunei, vîrstnici dar mai cu seamă tineri, să beneficieze în mod egal și pe de-a întregul de complexul activităților culturale-educative, pentru că ele vor avea o pondere însemnată în stabilirea profilului viitorului oraș.

ION MARCOVICI

CRONIC CRONIC CRONIC TEATRU DEBUTURI REGIZORALE MERITORII LA I.A.T.C.

După patru spectacole cu piese aparținând dramaturgiei noastre clasice și actualitate, studioul I.A.T.C. a prezentat recent „Woyzeck”, lucrare considerată ca germene al teatrului modern german. „Neînțelegeră” — piesă semnificativă pentru teatrul francez contemporan, ambele regizate de studenții din clasa profesorului Radu Penčulescu. Tînărul regizor Adrian Lupu a ales „Neînțelegeră” ca libertate și ferocitate nu se pot realiza de unul singur, că viața și bucuria nu pot triumfa prin uciderea vieții. Două hangie, mamă și fiică, care jefuiesc și omorâză călătorii pentru bani, își ucid, în urma unei neînțelegeri, propriul fiu și frate, venit după 20 de ani acasă, să le aducă salvarea, ferocitate. Vrînd să fie recunoscută fără a-și da numele ei și ucidă — ca toți ceilalți — de mama sa care, aflînd prea tirziu, se sinucide, de sora sa, care rămîne singură, fără nici o nădejde. Autorul a încercat să reia într-o transparență contemporană vechea temă a fatalității, fără a pleda însă pentru supunere în fața ei: Camus a afirmat totdeauna că: „Neînțelegeră” — conține de fapt o morală sincerității: dacă omul vrea să fie recunoscut trebuie să spună cine este. Adrian Lupu a urmat filonul tragic al piesei creînd o atmosferă adecvată, căuînd să releve esența acestei sincerități: actorii au câștigat, înțeleșurile ei adevărate, din-

colo de aparentul sau chiar realul ei pesimism. În acest scop, regizorul a imprimat sobrietate necesară întregii acțiuni, dar mai ales o atenție concentrată a stărilor merite să exprime limba desăvîșită a personajelor contemporane, provocînd o distanțare în caracter și o ambiguitate în dialoguri. Adrian Lupu a uzat foarte excesiv de modalitățile de realizare ale acestui limbaj desăvîșit, de puternice caracteristici și propunînd ambiguitate în dialoguri printr-un joc la început prea crispat. Tensiune, oportunități sau nu, a existat în a doua parte a spectacolului, cînd au fost abandonate intențiile regizorale inițiale în interpretarea actorilor. Adrian Lupu apare, așadar, decis în privința ideii urmărite într-un spectacol, dar nu într-unul decis în privința modalităților de a o exprima; cu toate acestea, seriozitatea lui se profilează cu evidență, ca și meritoria sa experiență de teatru, bine asimilată și demonstrată, între altele, în mișcarea scenică fără cusur. Apoi, regizorul de acest ordin a fost conjugat cu cel scenografic, spectacolul beneficiind de un remarcabil cadru scenografic, datorat lui Peter Koller. Dintre cele două actori care au câștigat aici în primul rînd Luminia E-

leonora Gheorghiu ca inspirată interpretă a unui personaj complex, Oliviu Manoliu, ca expresivitate și Ioana Pavelescu ca prestantă scenică.

Piesa „Woyzeck” de Georg Büchner a fost regizată de Adrian Belgrader, care se anunță un regizor dotat cu fanatie, lirism și spirit novator. Spectacolul se joacă în Sala Mică de la Arhitectură, pe o scenă dreptunghiulară, înconjurată pe trei din laturile ei de spectatori, a patra fiind intrarea publicului și a actorilor, care trec printr-un fel de tunel, așezat aici cu anumite rosturi în desfășurarea spectacolului. Publicul, martor apropiat al desfășurării acțiunii, e plasat într-un univers vizual și auditiv de o rară sugestie. Luminia E-

Să o mai spunem! Și cînd se corbea despre sport, Timșoara are asociată marilor campioni. Afirmarea poate fi citită și invers. Totuși, prima ordine ni se pare mai firească fiindcă Timșoara este (deci, este și nu era) asociată și altor valori de prestigiu pe plan național într-o eventuală ierarhie. Imperfectul cerbului „a fi” este imperativ pentru actuala situație a sportului de masă. Am fi dorit să-l conjugăm și în acest context la timpul prezent întocmai celorlate cazuri, dar multe discuții cu profesorii de educație fizică sau alți factori de răspundere aflați în relație directă cu această chestiune, în permanență au fost înghețate spre timpul imperfect. Gramatică îl definește, o acțiune făcută în trecut, neîncheiată încă în momentul vorbirii. Întocmai subiectului abordat de noi; puținătatea campionilor și a performanțelor de cîrtă valoare, mai ales, în oricui de pe Bega — via sportul de masă este argumentul cel mai concludent. De ce stau lucrurile astfel? Care este intervalul de timp pe distanța căruia să mai apară o stea de mîrmire și intensitatea Iolande Balas?

O primă etapă parcursă pentru aflarea unor răspunsuri a fost stabilirea relației existente între profesorul de educație fizică din școli și sportul de masă. La capătul ei o primă concluzie justificată prin frecvența de metronom a interlocoți a constatării. Indiscutabil, mișcare sportivă de masă — și unde în altă parte decât în școli — se raportează prin numărul de reale talente furnizat sportului de performanță, adică cluburilor, școlilor sportive de elevi.

Or, în momentul de față, orice secundă, centimetru realizat în plus sau minus reclamă un efort de muncă mult superior celui cheltuit la stabilirea performanțelor „exceptionale” în urmă de 10—15 ani. Să nezoară, la această concluzie, toți interlocoții noștri. Numele unora dintre ei va apărea pe parcurs.

VIORICA TĂNĂȘESCU

o fantoșă, un produs monstruos, creație a propriilor lor lașități (scenografia: Petre Săndulescu, student al Institutului „N. Gri-goreacu” clasa prof. Vasile Roman). Derea personajelor, stăruirea lor de duplicitate, este pusă în evidență prin întrebarea pe care ele o rostesc în aceste momente: „Să spunem da?” se întreabă unul care își părăsește soția pentru că este evreică, femeia care, de frică, nu protestează atunci cînd fiul și fratele este ucis pe nedrept, profesorul care, deși este înfricoșat de atitudinea propriului lui copil, continuă să-și educe elevii în spirit nazist. În sala, ca și pe scenă, lumina rămîne tot timpul aprinsă, pentru a destrămă miracolul, iluzia teatrală, ca mijloc artificios de a crea emoția. De asemenea, spre a arăta gravitatea conflictului, spectacolul depășește spațiul de joacă obținut, unele momente ale piesei fiind reluate în sală, unde citiva interpreți dublează personajele din scenă. Ceea ce realizează Alicia Saco nu acceptă nici o dublură dintr-un interpret, firesc, adevăratul personaj. Și în acest sens colaboratorii spectacolului se dovedesc artiști în înțelesul propriu al cuvîntului, prin momentele de emoție pe care le creează. Luminia Gheorghiu și Cătrine Paraschivescu, prin complexitatea personajelor interpretate — Vasile Stan, Ștefan Slobodă și Tudor Ionel: prin remarcabila susținere a unor monologuri — Gelu Birău: prin concentrația participare — Eugen Mazilu și Mia Seles. Desigur munca la această montare nu s-a încheiat odată cu premiera. Momentele de legătură dintre scene, finalul — ca realizează spectacolul — aducea tuturor actorilor la același nivel de interpretare, sint același nivel de interpretare, sint nemulțumiri care în parte de dificultăți ridicării pe scenă a unui text brechian de către un grup de interpreți tineri. În parte, de condițiile cam precare întinpinate din păcate totdeauna în teatru de ultima premieră a unei stagioni.

AZI, ÎN DIVIZIA A LA FOTBAL

● **ASTAZI**, în cadrul celei de-a 24-a etape a campionatului diviziei A la fotbal, pe stadionul „23 August” din Capitală, se întîlnesc, cu începere de la ora 17.30, echipele Steaua București și Politehnica Iași. În jurul ora 19.00 urmează partida: Jiul Petroani — Rapid București; C.F.R. Cluj — Sport Club Bașau; Crișul Oradea — Dinamo București; Universitatea Craiova — Petrolul Ploiești; A.S.A. Mureș — Intercontinental Roșu Brașov; U.T. Făruș — Universitatea C. J. Arad; Constanța F. C. Argeș întîlnire programată în noaptea, cu începere de la ora 19.30.

MERIDIAN

● **ÎN SINGURA** partidă de cea din prima rundă a turneului internațional de sah de la Las Palmas, marele meștru român Florin Gheorghiu (cu piesele albe) l-a învins în 40 de mutații pe spaniolul August Menzies (cu negrele). Partida a fost consemnată remiză în partidele: Benko (U.S.A.) — Larsen (Danemarca), Bronstein (U.R.S.S.) — Medina (Spania), Dominguez (Spania) — Visier (Spania), Tatal (Italia) — Pomar (Spania), Andersson (Suedia), Lehmann (R. F. a Germaniei) și Hukzet (Franța) — Valcarea (Spania). Partida dintre maeștrii Vasili Smislov (U.R.S.S.) și Lajos Portisch (Ungaria) s-a încheiat cu victoria marelui meștru a 40-a.

● **ÎN CAMPIONATELE** internaționale de tenis ale Franței, care au loc la Roland Garros, cehoslovacul Jan Kodet 8-2 a învins din scorul de 6-4, 6-2, 6-4 pe australianul Moore. Proisy (Franța) a dispus cu 6-4, 1-6, 6-2, 6-3 de Ian Fletcher (Australia).

ronologic, montarea piesei lui Bertold Brecht a însemnat ultimul spectacol al stagiunii „Casandrei”. Valoarea ei devine însă principialul argument pentru a justifica activitatea de un an a acestui studio. În repertoriul „Casandrei” Terroarea și mizeriile celui de al III-lea Reich înseamnă spectacolul de rezistență. În primul rînd, prin călătoria textuală dramatică. Comparativ cu montarea altor lucrări din repertoriul brechian, reprezentarea acestui text presupune un demers temerar, căruia puțină teatru și-au asumat riscul de a-și da curs la noi, recentă montare cunoaște un singur precedent, eșuat, al Teatrului Național.

Reunind sub un titlu generic o suită de scene dramatice, Brecht trece în literatură momente de viață cu valoare de document din perioada anilor 1933—1938, anii de instaurare și de consolidare a diktatorului nazist. Scene scurte, avînd aparența „faptului divers” și pătrînd în fond semnificația acestuia, sint expuse privirii spectatorului într-un montaj cvasicinematografic. Formal ele sint discontinue (deci nici locul, nici timpul, nici personajele nu se păstrează de la un moment dramatic la altul), unitatea lor

CULTURA DE MASĂ

Parcul „23 August” din Capitală a găzduit simbatic un spectacol folcloric și de muzică ușoară organizat de Comitetul pentru cultură și educație socialistă al județului Ilfov, intitulat „Ilfovul în sărbătoare”. Acum, cînd operațiunile agricole urmăresc de aproape evoluția lucrărilor în cîmp, oricui i se pare nepotrivită această titulatură ce se conduce dintr-o dată la inteligența unui proverb de care nu s-a ținut cont și, în același timp la imaginea unui spectacol obișnuit, ca atîtea altele organizate frecvent în județe. Spectacolul a fost obișnuit, deși pe scenă au evoluat renumiți artiști amatori, între care unii, după turnee în țări îndepărtate au adus la căminele culturale din satul lor, diplome și medalii. Nota de excepție care dă sens și justifică organizarea festivalului de față o constituie faptul că acesta face parte dintr-un plan mai larg de acțiuni culturale-educative înmănușiate tematic sub titlul „Cultură și progres social în județul Ilfov”. Început în 1971 cu prilejul aniversării semicentenarului partidului, această campanie culturală care în prezent își dedică manifestările, Conferințele Naționale a partidului se va încheia după trei ani culminînd cu manifestările prilejuate de jubileul republicii. De fapt, acțiunea „Cultură și progres social în județul Ilfov” și-a propus, reușînd în cea mai mare parte, să focalizeze întreg programul cultural educativ, să dea conținut și continuitate procesului cultural educativ, să ofere metode și modele activităților care se organizează la căminul cultural, club sau casă de cultură. Această amplă etapă ce se desfășoară de doi ani este de fapt o adevărată școală practică pe care forșurile de cultură și educație o oferă în-

Două spectacole

stituțiilor județului, activităților culturale. Au fost angrenate toate mijloacele cultural-educative (teatru, cinematograf, lecții conferințe, brigăzi științifice, acțiuni cu caracter concursiv etc.) au fost invitați să contribuie la organizarea unor activități cadre tehnice specializate, profesori, academicieni, scriitori, activiști de partid. Acțiunea culturală, în procesul desfășurării sale a ținut cont și de perspectivele economice ale județului, de viitoare dezvoltări industriale, de punctele de pe hartă care vor deveni în cîincinalele viitoare concentrații urbane, de mutațiile sociale care se petrec în viața satului, de opțiunile profesionale ale tineretului etc. etc. Astfel forșurile cinematografice au stabilit în urma acțiunilor la care au participat care sint filmele cu cea mai mare influență educativă asupra tineretului, editorii și difuzorii de carte au văzut prin ce căi și metode poate fi mai bine integrată biblioteca în circuitul satului, sociologii au constatat care sint activitățile educative cu cel mai sportiv coeficient de influență în masă. Studiul și observarea acestor fenomene noi va permite tuturor instituțiilor culturale ale județului să acționeze concret și cu eficiență în rîndul celor cărora le consacra activitățile. Enumerînd realizările cîtorva obiective din acest bilanț, notăm în primul rînd inaugurarea unor cămine culturale moderne, înființarea unor muzee sîtești, darea în folosință a noi bibliotecii publice, crearea de noi societăți culturale tînetice, coruri, echipe artistice, brigăzi de agitație, lectorate, cenacluri literare, cursuri de inițiere muzicală, cercuri tehnice și de ști-

MONICA SĂVULESCU

● **ÎN SINGURA** partidă de cea din prima rundă a turneului internațional de sah de la Las Palmas, marele meștru român Florin Gheorghiu (cu piesele albe) l-a învins în 40 de mutații pe spaniolul August Menzies (cu negrele). Partida a fost consemnată remiză în partidele: Benko (U.S.A.) — Larsen (Danemarca), Bronstein (U.R.S.S.) — Medina (Spania), Dominguez (Spania) — Visier (Spania), Tatal (Italia) — Pomar (Spania), Andersson (Suedia), Lehmann (R. F. a Germaniei) și Hukzet (Franța) — Valcarea (Spania). Partida dintre maeștrii Vasili Smislov (U.R.S.S.) și Lajos Portisch (Ungaria) s-a încheiat cu victoria marelui meștru a 40-a.

● **ÎN CAMPIONATELE** internaționale de tenis ale Franței, care au loc la Roland Garros, cehoslovacul Jan Kodet 8-2 a învins din scorul de 6-4, 6-2, 6-4 pe australianul Moore. Proisy (Franța) a dispus cu 6-4, 1-6, 6-2, 6-3 de Ian Fletcher (Australia).

Actualitate

TINERETUL LUMII

„Devalorizarea diplomelor“

Date publicate la Londra ca rezultat al sondajelor efectuate de unele din cele mai mari universități britanice privesc o toamnă plină de griji și frământări pentru apropiata promoție de absolvenți ai instituțiilor de învățămînt superior din Anglia. Aceste date relevă că un procent de 40 la sută din absolvenți nu vor putea găsi de lucru.

„Dificultățile serioase ale economiei și șomajul care a atins acum unele din cele mai înalte cote din perioada postbelică — remarcă THE GUARDIAN — pun în cauză însăși opțiunile tinerilor pentru universitate. Tinerii încep să-și pună întrebări asupra valorii pe care o diplomă universitară atinge și foarte real. Presa engleză relevă că efectivele de studenți au scăzut în ultimii doi ani. În absolut toate universitățile înscrierile au fost sub ni-

pra vieții școlilor superioare. „Dificultățile serioase ale economiei și șomajul care a atins acum unele din cele mai înalte cote din perioada postbelică — remarcă THE GUARDIAN — pun în cauză însăși opțiunile tinerilor pentru universitate. Tinerii încep să-și pună întrebări asupra valorii pe care o diplomă universitară atinge și foarte real. Presa engleză relevă că efectivele de studenți au scăzut în ultimii doi ani. În absolut toate universitățile înscrierile au fost sub ni-

ori mai reduse în comparație cu situația de anul trecut. Posturile pentru noi ingineri sînt și ele cu circa 35 la sută mai puțin numeroase decît în 1971. „Diplomele universitare — constată ziarul THE GUARDIAN — riscă o reală devalorizare în împrejurările în care șomajul persistă ca un fenomen îngrijorător, iar șomajul în rândul tinerilor bate recorduri“. Referirea cotidianului citat la „rețetele de absolvenți ai instituțiilor de învățămînt superior din Anglia, amestecate cu 20 la sută din absolvenți nu vor putea găsi de lucru.“

Aceeași tristă realitate, a „șomajului cu diplomă“ face obiectul unei crescînde îngrijorări și în R.F. a Germaniei. Eroii caricaturii pe care o reproducem, apărută în revista „Der Spiegel“ au următorul dialog:

— Cum îți merge doctor? — Mă descurc și eu, profesore!

mulți tineri nu se înregistrează ca șomeri încadrându-se în categoria „șomeri nedecarați“ care nu figurează în statistici oficiale. Presa londoneză a apreciat că în realitate, procentul tinerilor șomeri depășește cu cel puțin 40 la sută media șomajului general pe scară națională. Potrivit aceluiași aprecieri, procentul real al șomajului printre tinerii în vîrstă de 18-21 ani este de aproape 30 la sută. Revenind la amploarea luată de șomajul cu diplomă și la trista perspectivă că aproape jumătate din absolvenții proximi promovii universitare britanice să nu-și găsească de lucru în domeniile pentru care s-au pregătit, e necesar să relevăm (așa cum face, de altfel, și presa britanică) repercusiunile pe care le are șomajul ridicat din economia Angliei asu-

velul locurilor planificate cu procente variind între 5 și 20 la sută. Cauza acestui fenomen o sintetizează cotidianul german NEUE ZÜRCHER ZEITUNG într-o recentă corespondență din Londra: „Pe de o parte creșterea din economie o reduce posibilitățile pentru studenți de a găsi de lucru în timpul verii pentru a strînge banii necesari studiilor, ca să nu mai vorbim că aceste creșteri se reflectă, în genere, în bugetul multor familii care au copil în

și ele, masiv, subvențiile acordate unor universități și instituții tehnice. Astfel, tocmai în momentul cînd studenții au mai puține posibilități, ei se văd în situația de a suporta o parte mai mare din costul studiilor“. Din toate aceste date și fapte relese că tinăra generație din Anglia resimte din plin losurile actualelor dificultăți ale economiei britanice.

le ce posedă concesiuni în această țară să vîndă sau să abandoneze orice bunuri mobile, fără acordul prealabil al guvernului. Decretul va fi aplicat retroactiv, de la data de 1 ianuarie 1971 și, după cum relevă agenția Reuter, el afectează companiile „Iraq Petroleum“ și „Talpine“.

Aurul în alertă
Cursul aurului continuă să înregistreze niveluri record la bursele monetare occidentale. Marți dimineața, la redeschiderea Burselor de la Londra, prețul metalului galben s-a stabilit la 58,70 dolari, față de 58 dolari unci, prețul oficial stabilit în baza acordului semnat în decembrie, anul trecut, la Washington. De menționat că acest nivel reprezintă o creștere cu 75 de cenți a prețului atins vineri seara la închiderea burselor londoneze.

In capitala ungară au început, marți, lucrările celei de-a cincea sesiuni a grupului de lucru în domeniul comerțului interior român-ungar. Delegația română este condusă de Mariuș Novac, adjunct al ministrului comerțului interior, iar cea ungară de Molnar Karoly, adjunct al ministrului comerțului interior. În cadrul sesiunii sînt dezbătute probleme privind situația schimbului de mărfuri directe pe anul 1972 între ministerele de comerț interior din cele două țări.

Spre o soluție negociată în Irlanda de nord?

După cum informează agenția Reuter, Sim Fein, ramura legală a organizației nord-irlandeze Armata Republicană Irlandeză (I.R.A.), care și-a asumat responsabilitatea pentru o serie de acțiuni militare în provincie, a dat publicității un comunicat în care anunță încetarea focului, pe timp nelimitat, în Irlanda de Nord.

„În fața pericolului crescînd al izbucnirii unui război civil și, pentru a da curs dorinței majorității covârșitoare a populației nord-irlandeze, favorabilă încetării acțiunilor militare ale tuturor părților, Sinn Fein a luat hotărîrea de a suspenda orice acte militare, apreciînd că prelungirea acestora nu poate decît să agraveze situația din provincie“, se afirmă în comunicat. Comunicatul precizează că Sinn Fein se pronunță pentru înființarea unor convorbiri între reprezentanții comunităților protestante și catolice din convingerea că numai astfel poate fi rezolvată problema nord-irlandeză. „Aprecîm, afirmă comunicatul, că în situația actuală, calmul nu poate fi obținut decît prin garantarea de drepturi democratice, egalitate deplină și libertate acordată tuturor cetățenilor din Irlanda de Nord“.

Inițiativa luată de Sinn Fein a fost primită favorabil în cercurile politice din Ulster. Pastorul Norman Taggart, secretar general al bisericilor protestante din Irlanda de Nord a declarat că hotărîrea anunțată de Sinn Fein ar putea deschide calea spre căutarea unei soluții a problemei nord-irlandeze. De asemenea, la cartierul general al trupelor britanice din Ulster, un purtător de cuvînt al reprezentanților britanici în Irlanda de Nord, William Whitlaw, a declarat că „orice gest în favoarea calmului este binevenit“.

Recent, au fost date publicității rezultatele unei sondaj efectuat în Statele Unite nu puțin timp înainte atentatului comis asupra guvernatorului George Wallace. Preferențele alegătorilor pentru candidații Partidului Democrat se prezintă astfel: — Senatorul George McGovern — 21 procente, senatorul Hubert Humphrey — 20 procente, senatorul Edward Kennedy, deși nu figurează pe listele de candidați, a intrunit 20 de procente, guvernatorul George Wallace — 19 procente, iar senatorul Edmund Muskie — 6 procente.

După cum comentează agenția Franco Presse, sondajul confirmă consolidarea poziției senatorului McGovern, care, cu două luni în urmă, intrunise doar șase procente în sufragiile alegătorilor, precum și popularitatea constantă de care se bucură senatorul Edward Kennedy.

— Ce înseamnă „Sajma-kuna“? — Întrebăm pe Pantofla, cu care în timpul vizitării expoziției, ne face cunoștință un pictor chilian.

— În graiul indienilor Quechua, „Sajma-kuna“ înseamnă „gata de luptă“.

— Poate mă înșel, dar, în acest tablou, ați vrut să comunicați nu numai forța anostrelă a indianului, forța lui fizică, dar și aceea a continuității luptei sale în spațiu și timp. Oamenii acestia au parcă nu numai speranță, dar și convingerea că vor răzbi, că nu vor avea soarta semenilor lor din „San Juan“.

— Nu vă înșelați, încuvințența Pantofla. Este convingerea lor că vor răzbi, este și convingerea mea. Și părinții mei au fost indieni.

— Universul artistic al dv. este universul omului care suferă și luptă împotriva suferinței. Cum vi l-ați făcut?

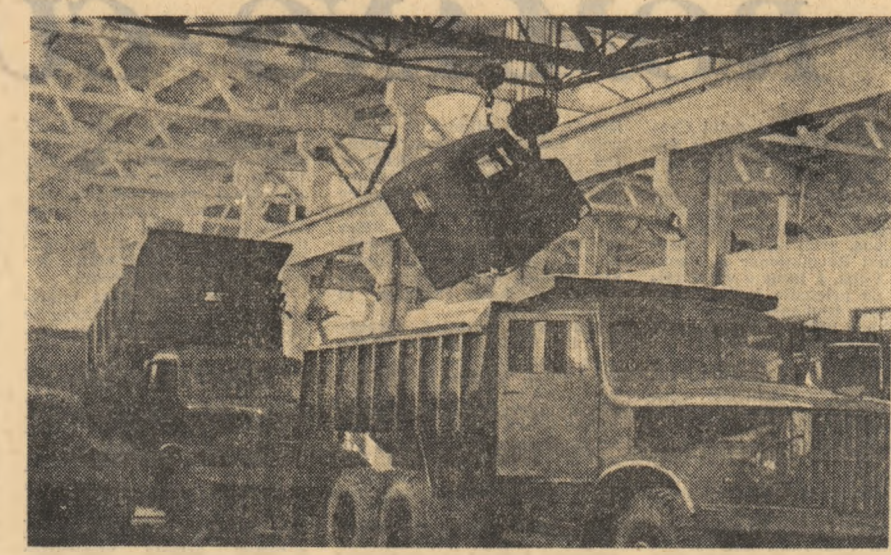
— Trăind și suferința și lupta. Un artist, fie el poet, romancier sau pictor, nu se poate găsi pe sine înșuși, această este credința mea, decît atunci cînd se caută dreptăți oamenilor (fără, de pe pămîntul său, Cum poți comunica, apoi, această trăire și altora, din altă parte, această este o altă problemă. Depinde de talent, de cej care te îndrumă, de modul în care te îndrumi

— Ce vă face să credeți asta? — Un tablou al dv., — Sint convins...

Recent, au fost date publicității rezultatele unei sondaj efectuat în Statele Unite nu puțin timp înainte atentatului comis asupra guvernatorului George Wallace. Preferențele alegătorilor pentru candidații Partidului Democrat se prezintă astfel: — Senatorul George McGovern — 21 procente, senatorul Hubert Humphrey — 20 procente, senatorul Edward Kennedy, deși nu figurează pe listele de candidați, a intrunit 20 de procente, guvernatorul George Wallace — 19 procente, iar senatorul Edmund Muskie — 6 procente.

— Credeți și dv. că va reveni? — Sunt convins...

R.P.D. Coreeană. — Imagine de la atelierul de montaj al Uzinelor de camioane „Seungri“.

Lupte de stradă în orașul Kontum

Succese ale patrioților sud-vietnamezi

Continuă luptele între patrioții sud-vietnamezi și trupele saigoneze în zona localității Kontum. Lupte de stradă au avut loc la 600 metri de aeroportul din capitala provinciei. În cursul nopții, orașul a fost puternic bombardat de unitățile Frontului Național de Eliberare, înarmat suferind pierderi însemnate. Agenția Reuter precizează că 100 de obuze au căzut asupra punctului de comandă al diviziei 23-a saigoneze — un sistem de adăposturi subterane, situat în partea de nord-est a orașului Kontum. Agenția France Presse menționează că forțele patriotice controlează aeroportul, înarmat fiind nevoit să recurgă la sprijinul elicopterelor pentru a se aproviziona și a-și evacua răniții. Aceeași agenție precizează că în centrul orașului Kontum, care este, de asemenea, teatrul unor ample operațiuni de luptă, sînt instalați consilierii americani, misiunea lor constînd, în mod esențial, în a coordona bombardamentele aviației americane.

Potrivit unor date incomplete, în decurs de 8 zile — de la 14 la 21 mai — forțele armate de eliberare din Kontum au scos din luptă peste 800 de soldați inamici, făcînd înofensive 9 batalioane ale diviziei 23-a a armatei saigoneze și o companie de blindate, precum și o poziție de artilerie a adversarului, menționată agenția „Elberator“. Ele au dobîrît succes distrus la sol 31 de avioane, au scos din uz 13 vehicule militare, au incendiat sau aruncat în aer patru depozite de muniții și benzină și au capturat importante cantități de arme și alt material de luptă.

le ce posedă concesiuni în această țară să vîndă sau să abandoneze orice bunuri mobile, fără acordul prealabil al guvernului. Decretul va fi aplicat retroactiv, de la data de 1 ianuarie 1971 și, după cum relevă agenția Reuter, el afectează companiile „Iraq Petroleum“ și „Talpine“.

Decret în Siria
CONSILIUL de Miniștri al Siriei a aprobat un decret care interzice companiilor occidenta-

lune de la începutul anului de grăsimi pe locuitor — 100 de grame!). Dar răspunsul la întrebarea nerostită din ochii indienilor nu trebuie căușat neapărat în statistici, ci tot în universul uman pe care talentul lui Pantofla și-l apropie fascinant. Răspunsul acestuia îl dă de pîndă, tabloul „San Juan“. Patru femei în dolii cu ochii zvrîlind un val de durere nemărginită. Una din ele ține în brațe corpul fără viață al bărbatului ei. Nu e nevoie de explicații, mai ales pentru latino-americani. În Bolivia, cine nu-și aduce aminte de noaptea de San Juan, din iunie 1955, cînd autoritățile au ordonat deschiderea focului împotriva minerilor greviști?

La Santiago de Chile, expoziția lui Pantofla a avut loc — fericită coincidență — o dată cu marea întîlnire internațională ce și-a propus să concretizeze un

versalitate a organizației, aspritate consemnată și în Carta O.N.U., Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei ar trebui să devină cît mai curînd posibil membre ale Națiunilor Unite.

LIDERII partidelor și grupurilor politice care alcătuiesc coaliția forțelor de stînga din

Secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, a subliniat, într-un interviu acordat agenției japoneze Kyodo, că Națiunile Unite au adus contribuții constructive la menținerea păcii și securității în lume. Kurt Waldheim a spus că O.N.U. a căpătat noi dimensiuni o dată cu restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze și a relevat că, în concordanță cu aspirația spre uni-

versalitate a organizației, aspritate consemnată și în Carta O.N.U., Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei ar trebui să devină cît mai curînd posibil membre ale Națiunilor Unite.

LIDERII partidelor și grupurilor politice care alcătuiesc coaliția forțelor de stînga din

Secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, a subliniat, într-un interviu acordat agenției japoneze Kyodo, că Națiunile Unite au adus contribuții constructive la menținerea păcii și securității în lume. Kurt Waldheim a spus că O.N.U. a căpătat noi dimensiuni o dată cu restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze și a relevat că, în concordanță cu aspirația spre uni-

versalitate a organizației, aspritate consemnată și în Carta O.N.U., Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei ar trebui să devină cît mai curînd posibil membre ale Națiunilor Unite.

LIDERII partidelor și grupurilor politice care alcătuiesc coaliția forțelor de stînga din

Secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, a subliniat, într-un interviu acordat agenției japoneze Kyodo, că Națiunile Unite au adus contribuții constructive la menținerea păcii și securității în lume. Kurt Waldheim a spus că O.N.U. a căpătat noi dimensiuni o dată cu restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze și a relevat că, în concordanță cu aspirația spre uni-

COMUNICAT COMUN SOVIETO-AMERICAN

MOSCOVA 30 (Agerpres). — În comunicatul comun sovieto-american dat publicității la încheierea vizitei oficiale făcute în Uniunea Sovietică, între 22 și 30 mai, de președintele Statelor Unite se arată că președintele Richard Nixon și Leonid Brejnev, Nikolai Podgornii și Alexei Kosighin au avut convorbiri asupra unor probleme fundamentale ale relațiilor sovieto-americane și situației internaționale actuale. Părțile au adoptat documentul intitulat „Bazele relațiilor reciproce dintre U.R.S.S. și S.U.A.“.

Comunicatul menționează că, în urma progresului înregistrat în negocierile care au precedat înființarea la nivel înalt și în cursul întîlnirii înșiși, s-a ajuns la un număr de acorduri importante: tratatul asupra limitării sistemelor de rachete antibalistice, acordul temporar privind anumite măsuri legate de limitarea înarmărilor strategice ofensive, acordul asupra măsurilor de prevenire a incidentelor pe mare și în spațiul aerian deasupra marilor întîrse nave și avioane militare americane și soviетice, acordul de cooperare în domeniile științei și tehnologiei, înțelegerea privind colaborarea spațială, acordul de cooperare în ocrotirea sănătății și acordul privind apărarea și îmbunătățirea mediului ambiant.

În cursul discuțiilor cu privire la situația internațională, părțile au luat nota de evoluția favorabilă a evenimentelor din Europa. Statele Unite și Uniunea Sovietică, prin comunicatul comun, și-au acordat contribuții corespunzătoare tendințelor pozitive survenite pe continentul european în legătură cu unele desîntări reale și dezvoltări relațiilor de cooperare pasnică între statele Europei, pe baza principiilor de integritate teritorială și inviolabilității frontierelor, neamestecului în afaceri interne, suveranității, egalității, independenței și renunțării la folosirea for-

Amănunte privind ciocnirile din Burundi

Postul de radio „Vocea Revoluției“ din Burundi a difuzat un comunicat reluat de agențiile RUPTER, ASSOCIATED PRESS și UNITED PRESS INTERNATIONAL, în care se arată că „cel puțin 50 000 de persoane au fost ucise în țară în timpul luptelor care au izbucnit după 29 aprilie, ca urmare a tentativelor de stabilire a legăturii de stat“. Datele anunțate nu includ persoanele dispărute sau cele care s-au refugiat în țările vecine — Tanzania și Republica Zair.

Potrivit comunicatului difuzat de guvern, „aproximativ 8 000 de rebeli au atacat la 29 aprilie capitala țării, Bujumbura, și alte orașe din provincie în situație în sudul și nord-estul țării și în regiunea centrală. După intrarea pe teritoriul Republicii Burundi, ei au stabilit legături cu elementele dușmănoase autorității centrale. În comunicat se arată că o coloană de 4 000 de rebeli a atacat capitala, iar după ce au fost respinși de forțele guvernamentale s-a retras în localitățile Rumonge și Nyanzale, două mici porturi la lacul Tanganica, unde s-au dezlănțuit masacre în rîndurile populației. Alți 3 000 de rebeli au intrat pe teritoriul burundez din partea de sud, atacînd orașul Gitega, unde se afla în vîlcis fostul rege, Ntare al V-lea ucis în cursul luptelor. Precum și tabăra militară Kashoza, dispusă în partea de nord-est a Republicii Burundi.“

Din informațiile deținute de autorități, relevă postul de radio citat de agenții, relese că rebelii intenționează să răstoarne guvernul președintelui Micombero și că „au pus la cale un plan minutuos de a extermina populația Watutsi“.

Într-o poză de disperare, o pelerină de lînă, din care apare doar o parte a feței sale crispată. Ochii, cu pleoapele aproape lăstate, din care se privesc întinerii unei suferințe grele, cura întredeschisă ca pentru a întrebare care a înghețat pe buze, Suferință, durere fizică, pierinută de frigul de pe înălțimile Andine? Chiar dacă ar exprima numai aceste su-

ferință, tabloul ar fi foarte reușit. Dar „Frigul“ comunică gestul de apărare, reflexul conservării într-un mediu social ostil omului, crîsparea în fața frigului acestui mediu (nu știu precis prin ce asociație de idei mi-au venit în minte, în fața acestui tablou, două cifre statistice ale O.N.U.: în Bolivia lungovitează medie este în jur de 30 de ani, iar consumul anual de grăsimi pe locuitor — 100 de grame!).

Prin telex de la ELENA POP

Prin telex de la ELENA POP

Prin telex de la ELENA POP

Prin telex de la ELENA POP

Prin telex de la ELENA POP

Prin telex de la ELENA POP

Prin telex de la ELENA POP

Prin telex de la ELENA POP

Prin telex de la ELENA POP

CORESPONDENȚA SPECIALĂ DIN SANTIAGO DE CHILE

„KUSILLO“ VA REVENI...

Dimineața, înainte de începerea plenarelor conferinței pentru comerț și dezvoltare și spre seară, cînd în sala de ședințe se stingeau reflectoarele echipelor de televiziune, mulți delegați se îndreptau spre Muzeul „Bellas artes“, situat foarte aproape de Palatul de pe bulevardul Alameda, unde a avut loc „UNCTAD III“. Aici, la „Bellas artes“, o uriașă sală de expoziție, așezarea un dialog artistic al multor țări reprezentate la conferință. Și, tot aici, în două încăperi aparte vizitatorul putea face cunoștință cu creația unui mare pictor bolivian, Miguel Alandia Pantofla.

Unul din evenimentele artistice remarcabile ale capitalii chilene, expoziția lui Pantofla este vizită și re-vizită. Contactul cu tablourile lui provoacă, la început, șocul contactului cu o realitate brută. Un șoc urmat de meditația asupra forței artistice originale cu care pictorul transfigurează această realitate: țara sa — Bolivia —; indienii Axamara și Quechua din Altiplano, viața lor cotidiană, îngrozită de obsesia foametei; fulgerările răzmeriilor țărănești, luminînd în menșiștii Podgornii Andine. Am înțeles în sala de expoziție, cîntînd tabloul „Frigul“, despre care citisem o serie de reflecții ale criticilor de artă. Înțelegem o indiană, ghemută pe vine, strîngînd pe corp, ca într-o poză de disperare, o pelerină de lînă, din care apare doar o parte a feței sale crispată. Ochii, cu pleoapele aproape lăstate, din care se privesc întinerii unei suferințe grele, cura întredeschisă ca pentru a întrebare care a înghețat pe buze, Suferință, durere fizică, pierinută de frigul de pe înălțimile Andine? Chiar dacă ar exprima numai aceste su-

ferință, tabloul ar fi foarte reușit. Dar „Frigul“ comunică gestul de apărare, reflexul conservării într-un mediu social ostil omului, crîsparea în fața frigului acestui mediu (nu știu precis prin ce asociație de idei mi-au venit în minte, în fața acestui tablou, două cifre statistice ale O.N.U.: în Bolivia lungovitează medie este în jur de 30 de ani, iar consumul anual de grăsimi pe locuitor — 100 de grame!).

— Nu vă înșelați, încuvințența Pantofla. Este convingerea lor că vor răzbi, este și convingerea mea. Și părinții mei au fost indieni.

— Universul artistic al dv. este universul omului care suferă și luptă împotriva suferinței. Cum vi l-ați făcut?

— Trăind și suferința și lupta. Un artist, fie el poet, romancier sau pictor, nu se poate găsi pe sine înșuși, această este credința mea, decît atunci cînd se caută dreptăți oamenilor (fără, de pe pămîntul său, Cum poți comunica, apoi, această trăire și altora, din altă parte, această este o altă problemă. Depinde de talent, de cej care te îndrumă, de modul în care te îndrumi

— Credeți și dv. că va reveni? — Sunt convins...